

ОБЩИНА ДОЛНА МИТРОПОЛИЯ, ОБЛАСТ ПЛЕВЕН

ЗАПОВЕД

№ РД-08-.....389/20.07.2020 г.

На основание чл. 44, ал. 2 от ЗМСМА, във връзка с чл. 101 от Закон за мерките срещу изпирането на пари

УТВЪРЖДАВАМ:

Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари в общинска администрация Долна Митрополия, считано от 20.07.2020 г.

Настоящите Вътрешни правила отменят Вътрешни правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризъм на задължено лице по чл. 3, ал. 2 от ЗМИП.

Контрол по изпълнението на заповедта възлагам на Десислава Манова – Секретар на община Долна Митрополия.

Заповедта да се сведе до знанието на съответните длъжностни лица за сведение и изпълнение.

ПОЛЯ ЦОНОВСКА*

Кмет на Община Долна Митрополия

СН/

УТВЪРДИЛ:
ПОЛЯ ЦОНОВСКА

КМЕТ НА ОБЩИНА
ДОЛНА МИТРОПОЛИЯ

**ВЪТРЕШНИ ПРАВИЛА ЗА КОНТРОЛ И ПРЕДОТВРЯВАНЕ ИЗПИРАНЕТО НА
ПАРИ ПО ЧЛ. 101 ОТ ЗМИП**

ГЛАВА ПЪРВА

ОБЩИ ПОЛОЖЕНИЯ

Чл. 1. Настоящите вътрешни правила са утвърдени от Кмета на Община Долна Митрополия за изпълнение от Община Долна Митрополия с ЕИК 000413725 - *задължено лице* (наричано по-долу в текста "задължено/то лице") във връзка с чл. 4, т. 22, т. 23, т. 24 от Закона за мерките срещу изпирането на пари (ЗМИП), обнародван в Държавен вестник бр. 27/27.03.2018 г, като имат за задача да спомогнат създаването и прилагането на общ стандарт по отношение на прецизирането и унифицирането на формите и съдържанието на текущата документация за идентифицирането на клиентите, събирането, съхраняването, контрола и докладването на информацията за съмнителни сделки и операции и са основата, върху която се осигурява и регламентира дейността по стриктно спазване на ЗМИП и ЗМФТ (Закон за мерките срещу финансирането на тероризма, последно изменен и допълнен в Държавен вестник бр. 27/2018 г), по отношение следните активности:

1. Общински съвет, като орган по приватизацията (т.22, чл.4 ЗМИП), съгласно разпоредбите на чл. 3, ал. 3, т. 2 от Закон за приватизация и следприватизационен контрол (ДВ бр. 28/2002), при:
 - 1.1. Продажба на дялове и акции, собственост на общините в търговски дружества;
 - 1.2. Обособени части от имущество на търговски дружества с повече от 50 процента общинско участие в капитала;
 - 1.3. Общински нежилищни имоти, невключени в имуществото на общински търговски дружества, които се използват за търговски цели, както и незавършени строителни обекти, невключени в имуществото на общински търговски дружества.
2. Община Долна Митрополия, като лице, организиращо възлагането на обществени поръчки (т. 23, чл. 4 ЗМИП, и във връзка чл. 5, ал. 2, т. 9 Закон за обществените поръчки (ДВ бр. 13/2016);
3. Община Долна Митрополия (като лице) - при сключване на концесионни договори (т. 24, чл. 4 ЗМИП, вр. чл. 17, ал. 3 Закон за концесиите);
4. Като разпоредител с общинско имущество при условията и по реда на Наредба за придобиване, управление и разпореждане с общинско имущество на Община Долна Митрополия;
5. Община Долна Митрополия, като лице, приемащо дарения.

Чл. 2. Нормативното основание за приемането на настоящите вътрешни правила е чл. 101 от ЗМИП и Правилник за прилагане на Закона за мерките срещу изпирането на пари - ППЗМИП.

Чл. 3. Вътрешните правила съдържат:

1. Ясни критерии за разпознаване на съмнителните операции или сделки и клиенти;
2. Система за вътрешен контрол върху изпълнението на задълженията, установени в ЗМИП и в актовете по прилагането му;
3. Вътрешна система за оценка на риска и определяне на рисковия профил на клиентите;
4. Пропорционални на размера и естеството на стопанската дейност политики, механизми за контрол и процедури за ограничаване и ефективно управление на рисковете от изпиране на пари и финансиране на тероризма, установени на равнището на Европейския съюз, на национално равнище, както и на равнище задължен субект;
5. Правила и организация за изпълнение на задълженията за изясняване произхода на средствата и източника на имущественото състояние;
6. Условиата и реда за събиране, съхраняване и разкриване на информация;
7. Времевите интервали, през които се преглеждат и актуализират поддържаните бази от данни и клиентските досиета в изпълнение на чл. 15 и чл. 16, при съобразяване на установеното и документирано по реда на чл. 98 от ЗМИП ниво на риска на клиентите и деловите взаимоотношения;
8. Правилата за обучение на служителите на задълженото лице;
9. Разпределението на отговорността на представителите и служителите на задълженото лице за изпълнението на задълженията, установени в този закон и в актовете по прилагането му, както и данни за контакт със задълженото лице и с отговорните му представители и служители, за целите на ЗМИП;
10. Пропорционална на размера и естеството на стопанската дейност на задълженото лице процедура за анонимно и независимо подаване на вътрешни сигнали от служители за нарушения на ЗМИП и актовете по прилагането му;
11. Оценката по чл. 98, ал. 4 на ЗМИП;
12. Правила и процедури, съобразно особеностите на задълженото лице;
13. Критерии за разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти, насочени към финансиране на тероризъм.

Чл. 4. (1) За целите на настоящите вътрешни правила, "изпиране на пари" е умишленото:

1. преобразуване или прехвърляне на имущество със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност, за да бъде укрит или прикрит незаконният произход на имуществото или за да се подпомогне лице, което участва в извършването на такова действие с цел да се избегнат правните последици от деянието на това лице;
2. укриване или прикриване на естеството, източника, местонахождението, разположението, движението, правата по отношение на или собствеността върху имущество, със знанието, че това имущество е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;
3. придобиване, владение, държане или използване на имущество със знание към момента на получаването, че е придобито от престъпна дейност или от акт на участие в такава дейност;
4. участие в което и да е от действията по т. 1-3, сдружаването с цел извършване на такова действие, опитът за извършване на такова действие, както и подпомагането, подбуждането, улесняването или даването на съвети при извършването на такова действие или неговото прикриване;
5. придобиване на имуществото по т. 1-4, когато е извършено в друга държава членка, или в трета държава и не попада под юрисдикцията на Република България.

(2) Процесът на изпиране на пари се състои от три етапа:

1. **Пласиране:** реализация чрез първоначално влягане във финансовата система или чрез първоначална трансформация на придобитото посредством или по повод на престъпление с цел да се затрудни неговата идентификация;

2. **Разслояване:** процес на отделяне на финансовите средства, получени в резултат на престъпно поведение от незаконни източник чрез финансови операции с цел прикриване на престъпната следа;

3. **Интеграция/свързване:** поставяне на "изпраните пари" обратно в икономиката, така че те да изглеждат легитимни; извършва се инвестиране в легалната икономика.

Чл. 5. (1) За целите на настоящите вътрешни правила "**финансиране на тероризъм**" е: прякото или косвеното, незаконното и умишленото предоставяне и/или събиране на парични средства, финансови активи или друго имущество и/или предоставяне на финансови услуги с намерение те да бъдат използвани или със съзнанието, че ще бъдат използвани, изцяло или частично, за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс.

(2) Средствата, изисквани от терористите за извършване на терористични актове, се придобиват от финансиране на тероризма. Източниците на финансиране за тероризъм могат да бъдат законни (приходи от стопански операции, принадлежащи на терористични организации) или незаконни (извлечени от престъпни дейности).

Чл. 6. (1) **Функциите по контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма ще бъдат изпълнявани от:**

1. кмета на община Долна Митрополия или от изрично оправомощени със заповед лица;
2. началник на отдел „Финансово-счетоводни дейности и контрол“ и/или Главен счетоводител на Община Долна Митрополия.

(2) Кметът на община Долна Митрополия или оправомощените от него лица имат следните функции:

1. Определя и утвърждава мерките за контрол и предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма;
2. Разработва вътрешни принципи и конкретни процедури за предотвратяване изпирането на пари и финансирането на тероризма;
3. Събира и обработва информация за конкретни сделки, при които е извършено идентифициране на клиенти или техни представители;
4. Изисква сведения за произхода на паричните средства на клиенти и по операции;
5. Поддържа точна и подробна документация за операциите с парични средства и ценности, предизвикващи съмнение или подлежащи на регистрация;
6. Упражнява непосредствен и общ контрол върху служителите за прилагане на мерките срещу изпиране на пари и финансирането на тероризма;
7. Организира обучението на служителите с цел повишаване тяхната квалификация при прилагане мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризма;
8. Идентифицира юридическите лица, с които се установяват взаимоотношения;
9. Оперативно взема решения по всякакви въпроси, възникващи при или по повод прилагането на мерките срещу изпиране на пари и финансирането на тероризма;
10. Присъства и оказва съдействие при проверка от страна на контролните органи;
11. Осъществява непосредствена връзка с контролните органи по приложението на ЗМИП и ЗМФТ.

(3) Началник на отдел „Финансово-счетоводни дейности и контрол“ и/или Главният счетоводител на Община Долна Митрополия, има следните функции:

1. Събира и обработва информацията за конкретните сделки и операции;
2. идентифицира клиентите, когато са налице изисквания за това;
3. Изисква сведения за произхода на средствата;
4. Незабавно уведомява Кмета на Общината при съмнителни сделки, операции, източници и клиенти, както и предприема мерки за забавяне осъществяването на съответните сделки в рамките на допустимия срок, съгласно нормативните актове.

Чл. 7. (1) За целите на настоящите вътрешни правила "превенция" са предварителните правоохранителни мерки, насочени към предотвратяване извършването на престъпления и/или правонарушения; тя включва всички предприемани качествени и количествени мерки, които целят да намалят или да допринесат за намаляване на престъпността както чрез пряко предотвратяване на криминалните действия, така и с помощта на политики и на действия, насочени към ограничаване на криминогенните фактори и на причините за престъпността.

(2) Превенцията обхваща два етапа:

1. Дейност по изучаване и разкриване на криминогенните фактори;
2. Дейност по отстраняване, неутрализиране или ликвидиране на криминогенните фактори.

Чл. 8. Основните рискове за задълженото лице, свързани с изпирането на пари и финансирането на тероризъм, са:

1. **Репутационен риск** - загуба на публично доверие в почтеността на работата в следствие на негативни публикации за практики и обвързаности;
2. **Оперативен риск** - неадекватни вътрешни процедури, служителско поведение или системи, които довеждат до възможност престъпни лица да използват активностите на задълженото лице за пране на пари;
3. **Правен риск** - регулаторни и наказателни санкции във връзка с неизпълнение на задълженията по прилагане на мерките срещу изпирането на пари и финансирането на тероризъм.

Чл. 9. Мерките за предотвратяване изпирането на пари и финансиране на тероризъм са:

1. Идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация;
2. Идентифициране на действителния собственик на клиента - юридическо лице, и предприемане на съответни действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание да се приеме за установен действителния собственик. При невъзможност за достоверна идентификация на собствениците и законните представители на клиента не се установяват взаимоотношения и контактите с клиента се прекратяват;
3. Текущо наблюдение върху установените търговски или професионални отношения и проверка на сделките и операциите, извършвани в рамките на тези отношения, доколко те съответстват на наличната информация за клиента, за неговата търговска дейност и рисков профил, в т. ч. изясняване на произхода на средствата в посочените от закона случаи;
4. Разкриване на информация относно съмнителни операции и сделки на клиента - от всеки един от служителите на задълженото лице.

ГЛАВА ВТОРА

КРИТЕРИИ ЗА РАЗПОЗНАВАНЕ НА СЪМНИТЕЛНИ ОПЕРАЦИИ, СДЕЛКИ И КЛИЕНТИ, СВЪРЗАНИ С ПРАНЕТО НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗЪМ

Чл. 10. Характеристиките, които класифицират една операция като съмнителна, са:

1. Необичайни условия и сложност на операцията;
2. Липса на икономическа и законова обоснованост;
3. Трансфер от или за държава от списъка на рисковите държави;
4. Наредител на операцията е гражданин на държава от списъка на рисковите държави;
5. Други фактори, пораждащи съмнения.

Чл. 11. Операции, способстващи изпирането на пари и/или последващо евентуално финансиране на тероризъм, са:

1. Операции в брой;
2. Операции с ценни книжа;
3. Задгранични, офшорни дружества;
4. Участие в приватизационни процедури;
5. Въвличане на служители от самата организация.

Чл. 12. Съмнение за изпиране на пари чрез операции в брой възниква, когато:

1. Се касае за чести операции, които не са свързани с основната дейност на клиента, голям обем на прехвърлянията и заплащането им в брой;
2. Случаи на трансакции на голяма стойност;
3. Продажба за големи суми в брой.

Чл. 13. Съмнение за изпиране на пари чрез задгранични, офшорни дружества може да възникне поради:

1. Относително краткото време за създаване на компания;
2. Липсата на изискване за лично присъствие при регистрация;
3. Липсата на данък върху печалбата;
4. Липсата на счетоводна отчетност и годишен одит;
5. Липсата на публичност на собствениците на компаниите.

Чл. 14. Съмнение за изпиране на пари чрез участие в приватизационни процедури могат да възникнат при следните случаи:

1. Превод на средствата за участие от офшорна зона;
2. Преводи за участие с последващо връщане на превода в други банки, различни от първоначалните, в случаите, когато инвестицията не е осъществена;
3. Интерес от закупуване на предприятия чрез задгранични дружества или филиали.

Чл. 15. Съмнения за изпиране на пари чрез въвличане на служители на организацията се наблюдават при встъпване в нерегламентирани от закона взаимоотношения с определени лица, когато служителите извършват услуги или действия за лица, невлизащи в техните преки служебни задължения.

Чл. 16. Съмнителни източници на парични средства (имуществото, собствеността) са:

1. Офшорните зони;
2. От страни, неприлагащи препоръките на FATF (Група за финансови действия);
3. Страни-убежища на банковата тайна.

Чл. 17. Съмнителни клиенти могат да бъдат:

1. Представители или пълномощници на физически или юридически лица, представящи документи за идентификация, чиято автентичност поражда съмнения;
2. Клиенти, за които е обществено достояние, че са криминално проявени;
3. Всички физически и юридически лица, групи и организации, фигуриращи в списъка на Министерски съвет:
 - 3.1. Физически лица, юридически лица, групи и организации, посочени от Съвета за сигурност на ООН като свързани с тероризъм или спрямо които са наложени санкции за тероризъм с резолюция на Съвета за сигурност на ООН;
 - 3.2. Лица, групи или организации, посочени от компетентните органи на друга държава или на ЕС;
 - 3.3. Лица, срещу които е образувано наказателно производство за тероризъм, финансиране на тероризъм, образуване, ръководене или членуване в организирана престъпна група, която си поставя за цел да извършва тероризъм или финансиране на тероризъм, приготвяне към извършване на тероризъм, явно подбуждане към извършване на тероризъм или закана за извършване на тероризъм по смисъла на Наказателния кодекс;
4. Лице, посочващо като собствен адрес, адреса на трето лице;
5. Лица, чиито адрес за кореспонденция е пощенска кутия;
6. Лице, извършващо операции и сделки чрез клон на банка, без седалището или дейността му да са на територията на този клон.

Чл. 18. Съмнителни сделки могат да бъдат:

1. Сделки или управление на парични средства и ценности с неясен или недоказан произход;
2. Сделки за прехвърляне на предприятие, акции или дялове на търговец, целящи прикриването на действителния собственик;

3. Учредяване, организиране на дейността или управление на офшорна компания, компания, предоставена за доверително управление, или друга подобна структура, когато се пораждат съмнения, че се цели прикриване на изпиране на пари или финансиране на тероризъм;
4. Дарения, когато характерът или мащабите на дарението не съответстват на реалните му цели;
5. Когато се извършват повече от едно дарение в един и същи ден за суми, близки до прага за извършване на идентификацията, от няколко различни лица, за които задълженото лице знае, че са свързани помежду си;
6. Извършване на разплащания в брой при сделки, за които в закона и практиката е прието да се плаща по банков път;
7. Непредставяне в срок на първични счетоводни документи във връзка с плащания по сделки или операции;
8. Непредставяне на документи за представителна власт или представяне на съмнителни такива;
9. Представяне на документи, чиято автентичност поражда съмнения, или представяне на документи с противоречиво съдържание;
10. Извършване от един клиент или от няколко свързани лица на няколко сделки в рамките на един ден, за суми, близки до прага за извършване на идентификация.

Чл. 19. В зависимост от субективната страна на типовете поведение, целящо изпирането на пари и финансиране на тероризъм, се идентифицират три варианта на цели и поведение:

1. Преобразуване и/или прехвърляне на собственост, което е предназначено да предаде законов вид за права на собственост, различен от този до момента на операцията, с последващи действия по разпореждане, носещи белезите на съмнителна операция или услуга, насочени към изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм;
2. Укриване или прикриване на собственост, с цел затрудняване органите на властта или на имащите права върху имуществото или обектите да разкрият и узнаят тяхното естество, произход, местонахождение, движение и действителните права, свързани с тях;
3. Придобиване, държане и използване на собственост, при което деецът се обвързва лично с престъпния характер на нейния произход и /или последващото ползване на собствеността за финансиране на тероризъм.

Чл. 20. Финансирането на тероризма се разпознава чрез следене и анализ на следните съмнителни транзакции:

1. Транзакции, несъответстващи на предишните състояния на бизнес отношенията;
2. Транзакции, без логична или очевидна цел, които пристигат от, насочват се към, или транзитират проблемни местонахождения (т.е. санкционирани страни, несътруднически нации, нации - симпатизанти на тероризма);
3. Структуриране на филиали, или много представители на един и същи филиал;
4. Транзакции без логични икономически причини.

ГЛАВА ТРЕТА

МЕРКИ ЗА ПРЕВЕНЦИЯ НА ИЗПИРАНЕТО НА ПАРИ И ФИНАНСИРАНЕТО НА ТЕРОРИЗЪМ

Чл. 21. Мерките за превенция на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, които ще бъдат прилагани от задълженото лице, са:

1. Комплексна проверка на клиентите;
2. Събиране и изготвяне на документи и друга информация за установяване на рисковия профил на клиента и сделката/операцията и/или деловото взаимоотношение;
3. Съхраняване на събраните и изготвените документи, данни и информация;
4. Оценка на риска от изпиране на пари;
5. Разкриване на информация относно съмнителни операции, сделки и клиенти;
6. Разкриване на друга информация за целите на ЗМИП и ЗМФТ;

7. Обмен на информация и взаимодействие с Дирекция "Финансово разузнаване" към ДАНС.

Чл. 22. Комплексната проверка на клиентите включва:

1. Идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация въз основа на документи, данни и информация, получени от надеждни и независими източници;
2. Идентифициране на действителния собственик и предприемане на подходящи действия за проверка на неговата идентификация по начин, който дава достатъчно основание на задълженото лице да приеме за установен действителния собственик, включително прилагане на подходящи мерки за изясняване на структурата на собственост и контрол на клиента;
3. Събиране на информация и оценка на целта и характера на деловите взаимоотношения, които са установени или предстои да бъдат установени с клиента, в предвидените в закона случаи;
4. Изясняване на произхода на средствата в предвидените за това случаи;
5. Текущо наблюдение върху установените делови взаимоотношения и проверка на сделките и операциите, извършвани през цялото времетраене на тези взаимоотношения, доколко те съответстват на рисковия профил на клиента и на събраната информация за клиента и/или неговата стопанска дейност, както и своевременното актуализиране на събраните документи, данни и информация.

Чл. 23. Община Долна Митрополия в качеството си на задължено лице ще прилага мерките за комплексна проверка на клиента при:

1. Установяване на делови взаимоотношения;
2. Извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност равна или надвишаваща левовата равностойност на 30 000 лева или тяхната равностойност в друга валута, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко свързани операции;
3. Извършване на случайна операция или сключване на случайна сделка на стойност равна или надвишаваща левовата равностойност на 10 000 лева или тяхната равностойност в друга валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко свързани операции.

Чл. 24. В случаите, при които поради характера на случайната операция или сделка нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването ѝ, мерките за комплексна проверка на клиента се прилагат не по-късно от момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е равна или надвишава:

1. стойност над 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, независимо от начина, по който се извършва плащането, и дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция или чрез няколко свързани операции;
2. стойност над 10 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в брой, независимо дали операцията или сделката е осъществена чрез една операция, или чрез няколко свързани операции.

Чл. 25. Община Долна Митрополия в качеството си на задължено лице прилага мерките за комплексна проверка при всеки случай на съмнение за изпиране на пари и/или за наличие на средства с престъпен произход, независимо от стойността на операцията или сделката, рисковия профил на клиента, условията за прилагане на мерките за комплексна проверка или други изключения, предвидени в ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ.

Чл. 26. Под "идентифициране" се разбира установяване на необходимите и допустими от закона данни за пълното индивидуализиране на участниците в операцията и физическото/ите лице/а - действителен/ни собственик/ци клиента - юридическо лице.

Чл. 27. Ситуации, при които се изисква идентификация са:

1. При установяване на търговски или професионални отношения, като под търговско или професионално отношение се има предвид, че това е отношение, което е свързано с дейността по

занятие на задълженото лице и към момента на установяването на отношението се предполага, че то ще има елемент на продължителност;

2. При извършване на операция или сключване на сделка на стойност над 30 000 лв. или тяхната равностойност в чужда валута; при извършване на операция или сключване на сделка в брой на стойност над 10 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута;

3. В случаите на извършване на повече от една операция или сделка, които поотделно не надвишават 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, съответно - 10 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, но са налице данни, че операциите или сделките са свързани;

4. Във всеки отделен случай, когато възниква съмнение за изпиране на пари;

5. Когато възникне съмнение в идентификационните данни на клиента или бъдат уведомени за промяна в тях;

6. Когато операцията или сделката се извършва чрез представител, задължително се идентифицира както представителят, така и представляваният;

7. Ако операцията или сделката се извършва в полза на трето лице без упълномощаване или чрез трето лице - приносител на документи за извършване на операцията или сделката, следва да се идентифицира третото лице, в полза на което е извършена операцията или сделката, лицето, извършило операцията или сделката, както и приносителя. При съмнение, че лицето, извършващо операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка, трябва да се предприемат подходящи мерки за събиране на информация за идентифициране на лицето, в чиято полза реално се извършва операцията или сделката.

Чл. 28. Събраните данни за идентификация се проверяват задължително:

1. Преди или в процеса на установяване на отношения, извършване на операция и сделка;

2. При всяка нова операция и сделка.

Чл. 29. (1) Начини и средства за проверка и идентификация на клиенти/доставчици:

1. За юридически лица:

Тип на клиента	Минимално необходими данни за проверка на идентичността
Юридическо лице	- наименование; - правно-организационна форма; - седалище, адрес на управление, адрес за кореспонденция; - предмет на дейност или цел, срок на съществуване; - вид и състав на колективния орган на управление; - основно място на търговска дейност; - ЕИК; - идентификационен номер, ако лицето подлежи на вписване, съгласно изискванията на ДОПК; - копие на лиценз, разрешение или регистрация за извършване на дейност (когато дейността подлежи на оторизационен режим); - оригинал или нотариално заверено копие на официално извлечение за актуално състояние и заверено копие от учредителен договор или акт; - телефон, факс и адрес на електронна поща; - дата на установяване на бизнес отношенията; - цел и характер на отношението, което е установено или предстои да бъде установено.
Данни за законния представител на юридическо лице	- име на лицето; - постоянен или настоящ адрес; - дата и място на раждане; - ЕГН, ЕНЧ, друг уникален идентификационен номер, определян от

	чуждата държава; - вид и номер на документа за самоличност с неизтекла валидност, който съдържа и снимка на клиента; държава на издаване на документа.
--	--

2. За физически лица:

Тип клиент	Минимално необходими данни за проверка на идентичността
Физическо лице	- име; - постоянен адрес и адрес за кореспонденция; - дата и място на раждане; - ЕГН, ЕНЧ, друг уникален идентификационен номер, определян от чуждата държава; - вид, номер на документа за самоличност с неизтекла валидност, който съдържа и снимка на клиента; - гражданство; - телефон, електронна поща; - професия; - работодател; - дата на установяване на бизнес отношенията; - целта и характера на отношението, което е установено или предстои да бъде установено. <i>Заб.: телефон, ел. поща, професия и работодател се събират след преценка, че съществува повишен риск</i>
Едноличен търговец	- наименование на лицето и фирмата, под която ще извършва дейността; - адрес по седалище и управление, и адрес за кореспонденция; - предмет на дейност (посочва се основната дейност, която може да е съвкупност от няколко дейности); - дата и място на раждане на собственика; - ЕИК на търговеца, ЕГН, ЕНЧ или друг уникален идентификационен номер на собственика, определян от чуждата държава; - вид, номер на документа за самоличност с неизтекла валидност, който съдържа и снимка на клиента; - гражданство; - телефон, електронна поща на клиента; - дата на установяване на бизнес отношенията, цел и характер на отношението, което е установено или предстои да бъде установено. <i>Заб.: телефон и електронна поща се събират след преценка, че съществува повишен риск</i>
Упълномощено лице	- име на лицето; - постоянен адрес и адрес за кореспонденция; - дата и място на раждане; - ЕГН, ЕНЧ, друг уникален идентификационен номер, определян от чуждата държава; - вид и номер на документа за самоличност с неизтекла валидност, който съдържа и снимка на клиента;

3. За действителни собственици на клиент - юридическо лице:

Действителен собственик	- име; - постоянен или настоящ адрес; - дата и място на раждане; - ЕГН, ЕНЧ, друг уникален идентификационен номер, определян от чуждата държава; - вид и номер на документа за самоличност с неизтекла валидност, който съдържа и снимка на клиента; държава на издаване на документа; - общи характеристики на лицата, в чиято полза е създадено юридическото лице, когато е невъзможно да се установи индивидуалния действителен собственик (възрастови граници на групата от физически лица; държава на адресна регистрация на лицата от групата; професия на лицата от групата); - брой на лицата от групата.
-------------------------	---

(2) Във връзка с извършената оценка на риска, начините и средствата за идентификация на клиентите и проверката на тяхната идентификация за всяка конкретна дейност на задълженото лице са предмет на Приложение към тези вътрешни правила.

Чл. 30. Въз основата на събраните данни за клиент/операция, задълженото лице извършва оценка на рисковия профил на клиента. Конкретните критерии и начин за оценяване са предмет на Приложение към тези вътрешни правила.

Чл. 31. Задълженото лице не сключва сделки и не установява трайно контакти с клиенти чрез електронни изявления преди да е извършена реална идентификация на действителния автор на електронните изявления.

Чл. 32. В случаите, при които поради характера на операцията или сделката нейната стойност не може да бъде определена към момента на извършването ѝ, лицето е длъжно да идентифицира клиента в момента, в който стойността на операцията или сделката бъде определена, ако тя е над 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, съответно над 10 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, когато плащането се извършва в брой. Този случай не изключва задължението за идентификация при установяване на търговски или професионални отношения.

Чл. 33. Проверката на идентификационните данни на клиентите и действителните собственици се извършва преди установяването на търговски или професионални отношения. При невъзможност за надеждна идентификация не се установяват търговски и професионални отношения.

Чл. 34. Задълженото лице е длъжно да идентифицира и проверява идентификацията на клиентите си, когато възникне съмнение в идентификационните данни на клиента, или бъде уведомен за промяна в тях. Независимо от горното, най-малко веднъж на 6 (шест) месеца се проверяват данните и обстоятелствата за клиентите, подлежащи на вписване в Търговския регистър. При настъпили промени се извършва нов анализ на риска.

Чл. 35. Идентификация не се извършва, когато клиентът е институция, изпълняваща властови функции в съответствие с правото на Европейския съюз при следните условия:

1. Лицето е събрало достатъчно информация, която не поражда съмнение за идентичността на институцията;
2. Институцията спазва процедури за отчетност и дейността ѝ е прозрачна;
3. Институцията се отчита на орган на Общността, на орган на държава членка или съществуват процедури за проверка, които гарантират контрол на нейната дейност.

Чл. 36. (1) Задълженото лице е длъжно да установи дали клиентът действа от свое име и за своя сметка, или от името и/или за сметка на трето лице.

(2) Когато операцията или сделката се извършва от представител задълженото лице изисква доказателства за представителната власт и идентифицира представителя и представлявания.

(3) Когато операцията или сделката се извършва от името и/или за сметка на трето лице без упълномощаване, задълженото лице извършва идентифициране и проверка на идентификацията на третото лице, от името и/или за сметка на което е извършена операцията или сделката, и лицето, извършило операцията или сделката.

(4) При съмнение, че лицето, което извършва операция или сделка, не действа от свое име и за своя сметка, задълженото лице предприема мерки за събиране на информация за идентифициране и проверка на идентификацията на третото лице, от името и/или за сметка на което е извършена операцията или сделката, които могат да бъдат минимум следните:

1. В случаите на установяване на делово взаимоотношение - осъществява разширено текущо наблюдение върху извършваните в рамките му операции и сделки;
2. В случаите на случайни операции и сделки - извършва проверка за други случайни операции и сделки, извършени от или от името и/или за сметка на същия клиент;
3. Извършва преглед на събраните в хода на комплексната проверка документи, данни и информация за клиента и неговия действителен собственик;
4. Изисква допълнителни документи;
5. Извършва справки в публично достъпни местни и чуждестранни официални търговски, дружествени и други регистри;
6. Извършва справки в публично достъпни източници на информация;
7. Изисква потвърждение на идентификацията от друго задължено лице или от лице, задължено да прилага мерки срещу изпиране на пари в друга държава членка или в трета държава, чието законодателство съдържа изисквания, съответстващи на международните стандарти в превенцията и противодействието на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, при отчитане на нивото на риска на съответната държава;
8. Прилага други мерки, които прецени като подходящи.

(5) При извършване на операция или сделка чрез трето лице - приносител на документ за извършване на операцията или сделката, задълженото лице идентифицира и проверява идентификацията и на третото лице - приносител на документа.

Чл. 37. При установяване на делово взаимоотношение или извършване на случайна операция или сделка чрез електронно изявление, електронен документ или електронен подпис, или чрез друга форма без присъствието на клиента за удостоверяване на истинността на идентификационните данни на клиента, освен методите за извършване на идентификация, задълженото лице допълнително може да:

1. Използва традиционни методи за комуникация, като изпращането на писмо на адреса по документ за самоличност, провеждане на телефонен разговор, размяна на електронни съобщения по електронна поща, посочена от клиента и други;
2. Провежда разговор с клиента чрез видеоконференция;
3. Приложи други методи, които намери за подходящи.

Чл. 38. (1) Когато задълженото лице пристъпи към изясняване на произхода на средствата, то прави това посредством:

1. Събиране на информация от клиента за основната му дейност, включително за действителния и очакван обем на деловите взаимоотношения и на операциите или сделките, които се очаква да бъдат извършвани в рамките на тези взаимоотношения, чрез попълване на въпросник или по друг подходящ начин;
2. Събиране на друга информация от официални независими източници - данни от публично достъпни регистри и бази от данни и други;

3. Използване на информация, събирана във връзка с изпълнението на изискванията на ЗМИП и други закони и подзаконовни нормативни актове, която да показва ясен произход на средствата;
4. Проследяване на паричните потоци в рамките на установените делови взаимоотношения с клиента, при което да е виден ясен произход на средствата, когато и ако това е приложимо.

(2) При невъзможност за изясняване на произхода на средствата след изчерпване на посочените по-горе способности, както и в случаите, при които прилагането на поне два от способите по (1) е довело до противоречива информация, изясняването на произхода на средствата се извършва чрез писмена декларация от клиента или от неговия законен представител или пълномощник.

Чл. 39. (1) Преди пристъпването към прилагане на мерки за опростена комплексна проверка задълженото лице уведомява писмено Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС за идентифицираните категории клиенти, продукти и услуги с по-нисък риск и за намерението да се прилагат мерки за опростена комплексна проверка спрямо тях.

(2) Действията за установяване на наличието на обстоятелства, обуславящи прилагането на мерки за опростена комплексна проверка се документират и събраните данни, документи и информация се съхраняват.

Чл. 40. Задълженото лице установява търговски контакти само с действителни собственици и законни представители на клиента. Не се допуска установяването на трайни търговски контакти с представители на клиента, които не са вписани като законни представители в съответния български регистър, освен в случаите на изрично упълномощаване с нотариална заверка на подписа на упълномощителя.

Чл. 41. Комплексната проверка на клиент бива:

1. Опростена;
2. Разширена.

Чл. 42. (1) *Опростена комплексна проверка* на клиент се извършва в случаите, когато:

1. няма изричен случай в настоящите вътрешни правила, в който да се изисква разширена комплексна проверка;
2. Клиентът, сделката, не са от среден/висок риск, съгласно изготвената от задълженото лице оценка на риска;
3. Няма съмнение за условията за прилагането на опростената проверка.

(2) За случаите, при които задълженото лице ще извършва опростена комплексна проверка, то следва да уведоми изрично Дирекция "Финансово разузнаване" ДАНС за категориите лица и сделки.

(3) Мерките, които задълженото лице ще прилага при извършване на опростена комплексна проверка, са:

1. Събиране на данни за идентификация на физическо лице - със или без снемане на копие от документ за самоличност;
2. Извършване на идентификация преди или след установяване на деловото отношение;
3. Намалена честота на текущ мониторинг спрямо нивото на риска (при съществуващи клиенти);
4. Косвени индикации за произход на средствата, когато е подходящо;
5. други мерки, преценени като подходящи от задълженото лице.

Чл. 43. (1) *Разширена комплексна проверка* се извършва спрямо:

1. Лица - видни политически личности и свързани с тях лица;
2. Клиент, установен във високорискова трета държава;
3. Сложни/необичайно големи сделки/операции;
4. Сделки/операции без явна икономическа/законна цел.

(2) Мерките, които се прилагат при разширена комплексна проверка, включват:

1. Действия за установяване произхода на средствата поне по два способа;
2. Изясняване на източника на имущественото състояние;
3. Текущо и разширено наблюдение;
4. Събиране на допълнителна информация, когато операцията/сделката няма явна икономическа/законна цел.

ГЛАВА ЧЕТВЪРТА

ИДЕНТИФИЦИРАНЕ И ОЦЕНКА НА РИСКОВЕТЕ, КОИТО ПРОИЗТИЧАТ ОТ УСТАНОВЯВАНЕТО НА ДЕЛОВО ВЗАИМООТНОШЕНИЕ ИЛИ ОТ ИЗВЪРШВАНЕ НА СЛУЧАЙНА СДЕЛКА ИЛИ ОПЕРАЦИЯ

Чл. 44. (1) При преценяване вида, степента и обема на прилаганите мерки за комплексна проверка на клиент, задълженото лице определя рисковия профил на клиента, като го идентифицира и оценява рисковете, които произтичат от установяването на делово взаимоотношение или от извършването на случайна сделка или операция от клиента.

(2) При извършване на действията по ал. 1, задълженото лице ще се води от разбирането, че:

1. Риск е вероятността от неблагоприятно събитие, осуетяващо дейността на организацията и сериозността на този ефект, следствие наличието на опасност;
2. Анализът на риска е процес, състоящ се от три компонента:
 - 2.1. определяне на опасност;
 - 2.2. охарактеризиране на опасността;
 - 2.3. охарактеризиране на риска.

Чл. 45. При идентифицирането и оценката на рисковете, задълженото лице отчита най-малко следните категории рискови фактори, свързани с:

1. Клиента и действителния собственик на клиента, когато това е приложимо;
2. Държавата или географската зона, в която е установен клиентът или неговият действителен собственик или в която клиентът или неговият действителен собственик извършва стопанската си или професионалната си дейност или с която е свързан по друг начин;
3. Предлагащите продукти и услуги, както и вида на извършваните сделки или операции;
4. Механизмите за доставка, използвани за продуктите, услугите, сделките и операциите по т.3.

Чл. 46. При идентифицирането и оценката на рисковете, задълженото лице:

1. Взема предвид информация, която се съдържа в:
 - 1.1. извършваната от Европейската комисия наднационална оценка на риска от изпиране на пари и финансиране на тероризъм;
 - 1.2. националната оценка на риска;
 - 1.3. секторна оценка на риска;
 - 1.4. информацията, събрана в хода на комплексната проверка на клиента;
2. Взема предвид информация, която се съдържа в:
 - 2.1. насоки, решения или документи, приети от институции на Европейския съюз, Групата за финансови действия срещу изпирането на пари (FATF), международни организации с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - 2.2. Насоки, решения или документи, приети от държавни органи и институции с компетентност в сферата на превенцията и предотвратяването на изпирането на пари и финансирането на тероризма;
 - 2.3. Друга достъпна информация при задължително отчитане надеждността на източника ѝ.

Чл. 47. Задълженото лице прилага идентифицирането и оценката на рисковете като взема предвид най-малко предназначението на установяваното делово взаимоотношение, разкритата сметка и извършваната сделка или операция, равнището на активите, които клиентът ще депозира, съответно - размера на предстоящата сделка или операция, както и регулярността или продължителността на установяваното делово взаимоотношение.

Чл. 48. (1) При идентифицирането на рисковете, свързани с клиента и неговия действителен собственик, задълженото лице отчита рискови фактори, свързани със:

1. Стопанската или професионалната дейност на клиента и на действителния собственик на клиента;
2. Репутацията на клиента и на действителния собственик на клиента;
3. Вида и поведението на клиента и на действителния собственик на клиента;

(2) Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете по (1), свързани със стопанската или професионалната дейност на клиента или неговия действителен собственик, могат да включват:

1. Свързаност със сектори, които се свързват с по-висок риск от корупция;
2. Свързаност със сектори, които се свързват с по-висок риск от изпиране на пари и финансиране на тероризъм;
3. Свързаност със сектори, за които е характерно активно използване на парични средства в брой;
4. За клиент - юридическо лице или друго правно образувание - целта и предмета на дейност, включително - дали се използва за управление на активи;
5. Принадлежност към някоя от категориите по чл. 36 от ЗМИП;
6. Заемане на друга важна позиция, която, въпреки че не попада в обхвата на чл. 36 от ЗМИП, би могла да даде възможност за злоупотреба с това положение за лично облагодетелстване или облагодетелстване на трето лице;

7. За клиент - юридическо лице - принадлежност към категория, спрямо която са налице законови изисквания за оповестяване, които осигуряват адекватна степен на прозрачност по отношение на собствеността;

8. За клиент - държавен или местен орган в друга държава или юрисдикция - нивото на корупция в съответната държава или юрисдикция;

9. Съответствието на установеното за предишната, настоящата и планираната стопанска или професионална дейност на клиента или неговия действителен собственик с наличната за него информация;

10. Принадлежност към списъците по Закона за мерките срещу финансирането на тероризъм;

11. Други рискови фактори.

Чл. 49. Рисковите фактори, които се отчитат за идентифициране, свързани с репутацията на клиента или неговия действителен собственик, могат да включват:

1. Наличие на информация в медиите или в други надеждни източници на информация за повдигнати обвинения за тероризъм или финансиране на тероризъм или за блокиране на активи на клиента или неговия действителен собственик или на лице, свързано с тях, във връзка с прилагането на мерки срещу финансиране на тероризъм;

2. Наличие на негативна информация за клиента или действителния му собственик, включително относно повдигнати обвинения или подозрения в престъпна дейност, в медиите или в други надеждни източници на информация;

3. Други рискови фактори.

Чл. 50. Рискови фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете, свързани с вида и поведението на клиента или неговия действителен собственик могат да бъдат:

1. Невъзможност или нежелание за представяне на убедителни доказателства за самоличността;

2. Наличие на съмнения относно достоверността или точността на идентификационните данни;

3. Степента на прозрачност на структурата на собственост на клиента юридическо лице или друго правно образувание, както и доколко при сложна структура на собственост за това са налице основателни причини от законов или бизнес характер;

4. Избягване установяването на делово взаимоотношение и предпочитане извършването на случайни сделки или операции, когато същото е нецелесъобразно;

5. Стремж към дистанционно установяване на деловото взаимоотношение или дистанционно извършване на сделки или операции, които са сложни, необичайни или неочаквано големи или имат необичайна или неочаквана обосновка или които се извършват по необичайни схеми;

6. Емитиране или наличие на акции на приносител или номинални собственици;

7. При промени в структурата на собственост и контрол на клиент - юридическо лице или друго правно образувание - основанията за това;

8. Наличие или липса на икономическа или законна логика или цел на заявени или извършвани сделки или операции, които са сложни, необичайни или неочаквано големи или имат необичайна или неочаквана обосновка или които се извършват по необичайни схеми;

9. Стремж към прекомерна поверителност и нежелание за предоставяне на голям обем от информация за целите на комплексната проверка;

10. Степента на съответствие на установения произход на средствата и източник на имуществено състояние с наличната за клиента и действителния му собственик информация;

11. Степента на съответствие на заявените за използване продукти и услуги при установяване на деловото взаимоотношение с реално използваните продукти и услуги впоследствие;

12. Наличие или липса на основателна причина клиент, установен в друга държава, да използва продукти и услуги при задълженото лице;

13. Когато клиентът е юридическо лице с нестопанска цел - възможността за злоупотреба с него за целите на финансирането на тероризъм;

14. Други рискови фактори.

Чл. 51. При идентифицирането на рисковете, свързани с държавите и географските зони, в които клиентът или действителният собственик на клиента са установени, извършват стопанската си или професионална дейност или с които са свързани по друг начин, задълженото лице отчита рискови фактори, свързани с:

1. Ефективността на системите за превенция и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма в съответната държава или географска зона;

2. Нивото на риск от финансиране на тероризъм в съответната държава или географска зона;

3. Нивото на прозрачност и степента на спазване на данъчното законодателство в съответната държава или географска зона;

4. Нивото на предикатната за изпирането на пари престъпна дейност в съответната държава или географска зона.

Чл. 52. Рисквите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете, свързани с ефективността на системите за превенция и предотвратяване на изпирането на пари и финансирането на тероризма, могат да включват:

1. Принадлежност на държавата или юрисдикцията към високорискови държави и/или юрисдикции;

2. Наличие на указания на директора на Дирекция "Финансово разузнаване" към ДАНС;

3. Други рискови фактори.

Чл. 53. Рисквите фактори, които задълженото лице отчита за идентифициране на рисковете, свързани с нивото на риск от финансиране на тероризъм, могат да бъдат:

1. Наличието или липсата на наложени на държавата или юрисдикцията санкции, ембарго или подобни мерки от Европейския парламент и от Съвета или от Съвета за сигурност на ООН;

2. Наличието или липсата на информация в медиите или информация от надеждни източници, че съответната държава или юрисдикция предоставят финансиране или подкрепа за терористични дейности или на територията ѝ действат терористични организации;

3. Други рискови фактори.

Чл. 54. Рисквите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете, свързани с нивото на предикатната за изпирането на пари престъпна дейност, могат да включват:

1. Наличие на информация в медиите или други надеждни и достоверни публични източници за капацитета за ефективно разследване и наказателно преследване на престъпленията по изпиране на пари и финансирането на тероризъм от компетентните органи в съответната държава или юрисдикция;

2. Наличие на информация в медиите или други надеждни и достоверни публични източници за нивата на корупция, данъчни престъпления, организирана престъпност или друга предикатна за изпирането на пари престъпна дейност;

3. Други рискови фактори.

Чл. 55. При идентифицирането на рисковете, свързани с продуктите, услугите, сделките или операциите, задълженото лице отчита рискови фактори, свързани със:

1. Степента на прозрачност на съответните продукт, услуга, сделка или операция;

2. Сложността на съответните продукт, услуга, сделка или операция;

3. Стойността или размера на съответните продукт, услуга, сделка или операция.

Чл. 56. Рисквите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете, свързани със степента на прозрачност на съответния продукт, услуга, сделка, операция, могат да бъдат:

1. Степента, в която съответният продукт, услуга, сделка или операция позволява клиентът или действителният собственик на клиента да останат анонимни;

2. Степента, в която съответният продукт, услуга, сделка или операция позволява трето за деловото взаимоотношение лице да оказва решаващо влияние при ползване на продукта, сключване на сделката или извършване на операцията;

3. Други рискови фактори.

Чл. 57. Рисквите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете, свързани с продуктите, услугите, сделките или операциите, свързани с тяхната степен на сложност, могат да включват:

1. Степента, в която съответната сделка или операция позволяват участието на много лица или лица от различни държави и юрисдикции;

2. Степента, в която продуктът или услугата позволяват плащания от трети лица или надплащания, когато същите се необичайни;

3. Степента, в която е възможно трети лица, от които се очакват плащания, да могат да бъдат идентифицирани;

4. В случаите на прехвърляне на средства от сметка на клиента в друга институция - степента, в която тази институция е субект на задължения и на контрол, аналогични на уредените в ЗМИП, ГПЗМИП и ЗМФТ;

5. Други рискови фактори.

Чл. 58. Рисквите фактори, които се отчитат за идентифициране на рисковете, свързани с продуктите, услугите, сделките или операциите, свързани със стойността или размера на съответния продукт, услуга, сделка или операция, могат да включват:

1. Степента, в която продуктите или услугите предполагат плащания в брой;
2. Степента, в която продуктите и услугите предпоставят извършването на сделка или операции на голяма стойност;
3. При определяне на максимални прагове - степента, в която тези прагове ограничават използването на продуктите и услугите за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм.

Чл. 59. При идентифицирането на рисковете, свързани с механизмите за доставка, задълженото лице отчита рискови фактори, свързани със:

1. Степента, в която деловото взаимоотношение се установява и сделките и операциите се извършват неприсъствено, и условията, при които се осъществява;
2. Степента, в която задълженото лице ползва посредници или представители и начина, по който са уредени тези отношения.

Чл. 60. При оценката на рисковете, свързани с механизмите за доставка се отчитат фактори, които могат да бъдат:

1. Дали клиентът присъства физически при идентифицирането, или то се извършва дистанционно и при какви условия;
2. В случаите, в които клиентът е представен от друго лице в групата:
 - 2.1. до каква степен може да гарантира, че клиентът не носи допълнителни рискове от изпиране на пари или финансиране на тероризъм за задълженото лице;
 - 2.2. какви са предприетите действия за установяване доколко прилаганите от този член на групата мерки съответстват на ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП;
3. в случаите, в които клиентът е представен от друго лице извън групата:
 - 3.1. под каква категория попада същото;
 - 3.2. субект ли е същото на задължения и контрол, аналогични на уредените в ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП;
 - 3.3. приложимо ли е позоваването на предходно идентифициране, извършено от него;
 - 3.4. в състояние ли е същото да предостави своевременно необходимите документи във връзка с идентифицирането и проверката на идентификацията;
 - 3.5. доколко лицето ефективно прилага мерките по ЗМИП, ЗМФТ и ППЗМИП.
4. В случаите на използване на посредник:
 - 4.1. дали посредникът е субект на задължения и контрол, аналогични на уредените в ЗМИП, ППЗМИП и ЗМФТ;
 - 4.2. дали е регистриран в държава или юрисдикция, които не прилагат или прилагат непълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари;
 - 4.3. други обстоятелства.

Чл. 61. Задълженото лице задължително извършва оценка на риска преди въвеждането на нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка, както и преди използването на нови технологии при нови или вече съществуващи продукти, бизнес практики и механизми за доставка, като допълнително се изследват и следните категории рискови фактори:

1. Установени механизми за контрол;
2. Качество и степен на съответствие на мерките за идентифициране и проверка на идентификацията с установения риск от изпиране на пари и финансиране на тероризъм;
3. Надеждността на мерките по установяване качеството и степента на съответствие на мерките за идентифициране и проверка на идентификацията с установения риск от изпиране на пари и финансиране на тероризъм.

Чл. 62. С оглед на оценка на цялостния риск за упражняването на дейността си, свързан с въвеждането на нови продукти, бизнес практики и механизми за доставка, както и с използването на нови технологии при нови и вече съществуващи продукти, бизнес практики и механизми за доставка, задълженото лице отчита и:

1. Техническият капацитет, включително познания и умения на отговорните служители във връзка с въвеждането, внедряването и използването на нови продукти, бизнес практики, механизми за доставки и нови технологии;
2. Степента, в която отговорните служители са запознати с характеристиките и/или функционалностите на новите продукти, бизнес практики, механизми за доставка и нови технологии;
3. Наличието или липсата на план за действие при непредвидени ситуации;
4. Начин

на разработване и използване на новите продукти, бизнес практики, механизми за доставка и нови технологии - разработени от задълженото лице, доставени от външен доставчик, използвани от трето лице при позоваване на предходно идентифициране и др.

Чл. 63. При идентифициране на рисковете, свързани с техническия капацитет, задълженото лице отчита най-малко следните рискови фактори:

1. Ефективността на системите за управление на риска, свързан с прилагане на новите продукти, бизнес практики, механизми за доставка и нови технологии;
2. Степента, в която има възможност да се оказва решаващо влияние по отношение на промени в новите продукти, бизнес практики, механизми за доставка и нови технологии, тяхното въвеждане и прилагане;
3. Ефективността на механизмите за текущо наблюдение върху новите продукти, бизнес практики, механизми за доставка и нови технологии;
4. Наличие или липса на установени слабости или системни грешки;
5. Възможностите за съхранение на данните;
6. Ефективността на механизмите за защита на данните;
7. Нивото на професионална подготовка на служителите, предлагащи и прилагащи новите продукти, бизнес практики, механизми за доставка и нови технологии;
8. Когато се използва трето лице или външен доставчик - дали е регистриран в държава или юрисдикция, които не прилагат или прилагат непълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари.

Чл. 64. При идентифициране на рисковете относно запознатостта на отговорните служители с характеристиките и/или функционалностите на новите продукти, бизнес практики, механизми за доставка и нови технологии, задълженото лице отчита най-малко следните рискови фактори:

1. Наличните гаранции, че деловото взаимоотношение се установява при спазване на изискванията на ЗМИП за идентифициране на клиентите и проверка на идентификацията;
2. Ефективността на системите за контрол на качеството по отношение на действията по идентифициране на клиенти и проверка на тяхната идентификация, включително възможност за текущ мониторинг;
3. Ефективността на системите за контрол над актуалността и точността на данните и информацията, събрани в хода на идентифицирането и проверката на идентификацията;
4. Ефективността и ефикасността на новите продукти, бизнес практики и механизми за доставка в контекста на вида и обема на дейността на задълженото лице

ГЛАВА ПЕТА

СЪБИРАНЕ И СЪХРАНЯВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ

Чл. 65. При възникване на съмнение за изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм, задълженото лице е длъжно да събере информация относно съществените елементи и размери на операцията или сделката, съответните документи и други идентификационни данни.

Чл. 66. Задълженото лице е длъжно да завежда в специален дневник:

1. Всяко съобщение на свой служител за възникнало съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, независимо от начина, по който е направено съобщението, заедно със заключение относно необходимостта от докладване на възникналото съмнение.
2. Заключение за наличието на съмнение за изпиране на пари или наличие на средства с престъпен произход.

Чл. 67. Дневникът, упоменат по-горе, се прошнурова, прономерова и заверява с подписите на представляващия задълженото лице.

Чл. 68. Събраната за целите на ЗМИП информация следва да бъде съхранявана по такъв начин, че да бъде на разположение на Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС.

Чл. 69. При завеждане на съобщение за възникнало съмнение за изпиране на пари и/или финансиране на тероризъм задълженото лице, чрез определените за това представители, открива преписка, в която се събират и подреждат по реда на тяхното постъпване всички документи, имащи отношение към извършените действия, свързани със съобщението или съответните операции и сделки.

Чл. 70. Операциите, сделките, професионалните отношения с лица от държави, които не прилагат или не прилагат напълно международните стандарти в противодействието на изпирането на пари.

Чл. 71. Когато операцията или сделката, посочени по-горе, няма логично икономическо обяснение или видимо основателна причина, задълженото лице събира, доколкото е възможно, допълнителна информация за обстоятелствата, свързани с операцията или сделката, както и за нейната цел.

Чл. 72. (1) Събраните и изготвени документи, данни и информация задълженото лице съхранява за срок от 5 (пет) години.

(2) В случаите на установяване на делови взаимоотношения с клиенти, срокът по ал. 1 започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на прекратяването на отношенията.

(3) В случаите на извършване на случайна операция/сделка, срокът по ал. 1 започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на разкриването на информацията.

(4) За документите, изготвени от задълженото лице, срокът започва да тече от началото на календарната година, следваща годината на изготвянето им.

(5) По писмено указание на директора на дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС, срокът по ал. 1 може да бъде удължен с не повече от 2 (две) години.

ГЛАВА ШЕСТА

РАЗКРИВАНЕ НА ИНФОРМАЦИЯ И ВЗАИМОДЕЙСТВИЕ С ДИРЕКЦИЯ „ФИНАНСОВО РАЗУЗНАВАНЕ" НА ДЪРЖАВНА АГЕНЦИЯ „НАЦИОНАЛНА СИГУРНОСТ"

Чл. 73. (1) При установяване или при съмнение за изпиране на пари или за наличие на средства с престъпен произход, задълженото лице е длъжно да уведоми незабавно Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС преди извършването на операцията или сделката, като забави нейното осъществяване в рамките на допустимия срок, съгласно нормативните актове, уреждащи съответния вид дейност.

(2) В случаите, когато забавянето на операцията или сделката е обективно невъзможно, задълженото лице уведомява Дирекция "Финансово разузнаване" на ДАНС незабавно след извършването ѝ.

Чл. 74. Задълженото лице, лицата, които управляват и представляват, както и неговите служители не могат да уведомяват своя клиент или трети лица за разкриването на информация пред надзорните органи.

Чл. 75. При извършване на проверка на място от контролните органи, задълженото лице осигурява:

1. Свободен достъп в служебните помещения;
2. Документи, справки, извлечения и други сведения, които му бъдат поискани;
3. Заверени копия на изискани му документи;
4. Писмени и устни обяснения за обстоятелства, свързани с предмета на проверката.

Чл. 76. Задълженото лице оказва съдействие на контролните органи като:

1. Получава срещу подпис заповедта за извършване на проверка;
2. Осигурява място за извършване на проверката и се явява при поискване в служебните помещения на Държавна агенция "Национална сигурност";
3. Определя свой служител за контакти и оказване на съдействие на контролните органи;
4. Предоставя в срока, определен от контролните органи, всички документи, справки, извлечения и други сведения, необходими за установяване на факти и обстоятелства, свързани с обхвата и предмета на проверката;
5. Предоставя достъп до служебните помещения;

6. При поискване предоставя в срока, определен от контролните органи, заверени копия от документи, като заверката се извършва с полагане на надпис "Вярно с оригинала", дата и подпис от законен или упълномощен представител на проверяваното лице, както и свой печат;

7. При поискване дава в срока, определен от контролните органи, писмени и устни обяснения за обстоятелства, свързани с предмета на проверката.

Чл. 77. Всички предоставени документи, сведения, справки, извлечения и писмени обяснения, изискани за проверката от контролните органи, се предоставят от задълженото лице на български език. Документите, които са на чужд език, се представят заедно с превод на български език.

Чл. 78. Предоставянето на документи, сведения, справки, извлечения, писмени и устни обяснения за целите на проверка от контролния орган не може да бъде отказано или ограничено от съображения за служебна, банкова, търговска или професионална тайна или че същата представлява данъчна и осигурителна информация или защитена лична информация. Предоставянето на информация за целите на проверката не може да породи отговорност за нарушаване на други закони или на договор.

Чл. 79. Задълженото лице задължително уведомява Дирекция "Финансово разузнаване" на Държавна агенция "Национална сигурност" за всяко плащане в брой на стойност над 30 000 лева или тяхната равностойност в чужда валута, извършено от или на техен клиент в рамките на установените отношения или при случайни сделки или операции.

ГЛАВА СЕДМА

ОБУЧЕНИЯ

Чл. 80 (1) Задълженото лице провежда първоначално и последващо обучение на своите служители по нормативната уредба, свързана с противодействие на изпирането на пари и финансирането на тероризъм, съгласно график, представен на Дирекция "Финансово разузнаване" ДАНС.

(2) Обучението на служителите се осъществява въз основа на годишен план. В плана се включва и текущо практическо обучение, насочено към разпознаване на съмнителни операции, сделки и клиенти, и предприемане на необходимите действия при възникнали случаи на съмнение за изпиране на пари.

(3) Плановите за обучение и отчетите за изпълнението им се представят на контролните органи при извършване на проверки на място.

Чл. 81. Задължително обучение се провежда и на всички новопостъпили служители.

Чл. 82. Проведеното обучение се удостоверява с декларация на обучения служител, която се съхранява в трудовото му досие.

Чл. 83. Всички служители в Общинска администрация - Долна Митрополия следва да бъдат запознати с настоящите Вътрешни правила.

ГЛАВА ОСМА

ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

§1. Тези правила са приети на основание чл. 101 от Закона за мерките срещу изпирането на пари и параграф § 2 от Преходните и Заключителни разпоредби от Закона за мерките срещу финансирането на тероризма.

§2. Вътрешните правила за контрол и предотвратяване изпирането на пари се изменят и допълват в съответствие с изискванията на Закона за мерките срещу изпирането на пари, Закона за мерките срещу финансирането на тероризма и ППЗМИП

§3. Тези правила са утвърдени от Кмета на Община Долна Митрополия и влизат в сила от датата на утвърждаването им.